

BORRE LEESCLUB

BORRE

VERVEELT ZICH NOOIT

DOOR JEROEN AALBERS
MET ILLUSTRATIES VAN STEFAN TIJS

De hoedenclub

Het is een drukte vanjewelste bij Borre thuis. Papa en mama zitten namelijk bij de hoedenclub en vanmiddag zijn alle leden op bezoek. Ze kletsen en kwebbelen en nemen slokjes van hun kopjes thee. Wat een gezellige boel! En wat een hoop hoeden!

Papa draagt een cowboyhoed met een sheriffster erop.

Meneer en mevrouw Zaakjes – hij met die rode snor en zij met dat blauwe haar – dragen beiden een hoge hoed: hij een blauwe en zij een rode.

Mevrouw Frutsel draagt een Turkse fez met een kwastje dat nét niet in haar kopje thee hangt.

Mama draagt een frambooskleurige baret.
Ze gaat rond met de theepot en een schaal
met koekjes.

Meneer Dul draagt een zwart bolhoedje
dat eigenlijk veel te klein is voor zijn grote,
glanzende, kale knar.

De drie gezusters Anne,
Anna en Annie Suikerbuik
hebben elk een hoedje
met een pauwenveer op
het hoofd. De veren zijn
zo lang dat ze geknakt
tegen het plafond zitten!

'Mag ik nog een koekje?'
vraagt Borre van onder
de brede rand van zijn
sombbrero, en
Pluisdier het huisdier
scharrelt met een
piratenhoed op
z'n koppie de
kruimels van
de vloer.

Ondertussen, in de jungle...

Borre is op jacht in de jungle. Niet met een geweer, maar met zijn fotocamera. Hij wil mooie plaatjes schieten van wilde dieren, maar zo makkelijk is dat nog niet: de hele beestenboel heeft zich goed verstopt in de bosjes en de bomen. Zie jij ze wel: de papegaai, de tijger, de toekan, de krokodil, de apen, de vlinders, de kikker, de luiaard en de slang?

Borre heeft... **VERVELENDE GEOELENENS!**

Meestal is Borre best blij. Maar ja, zelfs de vrolijkste frans heeft weleens last van... **vervelende gevoelens!**

Laatst nog. Borre was lekker een balletje aan het trappen in de tuin. Hij gaf die bal een knal en het ding vloog zoef! over de heg. 'Wel verdraaid!' hoorde Borre zijn buurman zeggen. Zijn boze hoofd verscheen boven de struiken. 'Dit is nu al de tweede keer dit jaar dat je die bal in m'n tuin schopt!' 'Sorry,' zei Borre. 'Dat was niet de bedoeling. Mag ik hem terug?' 'Nee!' zei de boze buurman boos. 'Die bal van jou, die steek ik lek!' En ja hoor, hij pakte een aardappelschilmesje en stak zo Borres bal lek.

Nou, toen had Borre een heel **vervelend gevoel**. Hij was net zo **boos** als de boze buurman.

En die andere keer. Borre had een tekening gemaakt. Een heel mooie, vond hij zelf. Van een ijsbeer die op een warm strand met een zonnebril op een handdoekje lag te zonnen.

'Mooi,' zei de juf. 'Heel mooi.'

Toen kwam Jurgen eraan. Hij had ook een tekening gemaakt. Met een kasteel met torens en de juf erbij als een prinses in een rode sportauto. 'Jurgen!' riep de juf uit.

'Dit is een meesterwerk! Jij bent een échte kunstenaar!'

Toen kreeg Borre opeens weer een ander heel **vervelend gevoel**. Hij was **jaloers**.

Hij wilde die stomme tekening van Jurgen het liefst in duizend kleine snippertjes scheuren.

Gisteren had Borre het **vervelendste gevoel** van allemaal. Hij was namelijk heel, heel, heel **verdrietig**. En hij wist niet eens waarom. Hij voelde zich de hele dag al niet zo fijn. Misschien was het omdat het regende. Of omdat de hagelslag op was. Of omdat z'n favoriete shirt in de was zat. Of door al die dingen bij elkaar. Borre was in ieder geval zó verdrietig dat hij er een beetje van moest huilen. Dikke, natte tranen. 'Och, jongen toch,' zei papa, 'kom maar hier.' En hij hield Borre vast tot hij niet meer hoefde te huilen.